

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1T/84/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711010475
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphiová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2012:6711010475.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Zvolen JUDr. Mariana Philadelphiová v trestnej veci obžalovaného V. A., nar. XX. XX. XXXX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. 06. 2012 vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaný V. A. L. Č. K. Y. , nar. XX. XX. XXXX vo D., trvale bytom
D., B. XXX, prechodne bytom
A., V. XX,

je vinný, že

v bode 1/

dňa 18.04.2010 v čase okolo 20.00 h v obci A., okres D. na Ul. W. XX v priestoroch cukrárni Fijana po predchádzajúcom verbálnom nedorozumení fyzicky napadol barmana Q. H., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že po tom ako priniesol Q.Á. H. nápoje pre V. A. a jeho kamarátov, vypýtal si od nich občianske preukazy, aby zistil či sú všetci plnoletí, čo odmietli a súčasne vstali od stola, pričom strčili poháre s nápojmi na zem a tieto sa rozbili, Q. H. išiel za nimi, aby mu to zaplatili, pričom chytil V. A. za rukáv, aby neodišli bez zaplatenia, kde následne V. A. strčil do Q. H., v dôsledku čoho tento spadol na stôl, ktorý sa pod ním rozlomil, následne k nemu priskočil a päťou ho udrel do oblasti rebier a oblasti tváre, čím Q. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., N. Š. XXX/X spôsobil zranenia a to otras mozgu, zlomeninu rebra, hematón v oblasti ľavého oka, pohmoždenie v oblasti brucha, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 14 dní,

v bode 2/

od presne nezisteného dňa do 02.40 hod. dňa 04.06.2011, kedy bol kontrolovaný príslušníkmi OO PZ Sliač na ceste III. Triedy medzi obcou M. R. a mestom B. vo vzdialenosti 150 m od železničného priecestia, v motorovom vozidle zn. Škoda Felicia, ev. č. D.-XXXBB, ktoré viedol ako vodič, prechovával bez povolenia vysušený rastlinný materiál rodu Cannabis celkovej hmotnosti 0,13 gramu, ktorá látka je v zmysle Zákona č. 13/2004 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa Zákon č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení zákona č. 260/1999 Z.z. v zozname omamných a psychotropných látok zaradená do I. skupiny psychotropných látok, pričom uvedeného množstvo zodpovedá podľa odborného vyjadrenia jednej obvykle jednorazovej dávke,

t e d a

v bode 1/

- inému úmyselne ublížil na zdraví,

- na mieste verejnosti prístupnom dopustil sa výtržnosti najmä tým, že napadol iného,

v bode 2/

- neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu omamnú látku

č í m s p á c h a l

v bode 1/

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona,

v bode 2/

- prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zákona, § 37 písm. h), m) Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 46 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šesťnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona sa výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona súd určuje skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd u k l a d á obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným a to:
- Sociálnej poisťovni ústredie, L.. XX. P. Č.. X, XXX XX A. škodu z titulu vyplatených nárokov nemocenského poistenia poškodenému Q. H. v sume 98,40 € (deväťdesiatosem eur a 40 centov),
- Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s., krajská pobočka A. A., B. XX, XXX XX A. A. škodu z titulu poskytnutých liečebných nákladov v sume 244,25 € (dvestoštyridsaťštyri eur a 25 centov)

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal pod č. 1 Pv 309/10 dňa 11. 07. 2011 obžalobu na obv. V. A., nar. XX.XX. XXXX pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona (vec vedená na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 1T 84/2011) na tom skutkovom základe, ako je uvedené v bode 1/ vo výrokovej časti tohto rozsudku. Následne prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen pod č. 2 Pv 409/11 dňa 29. 09. 2011 podal obžalobu na obv. V. A., nar. XX. XX. XXXX aj pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona (vec vedená na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 1T 120/2011) na tom skutkovom základe, ako je uvedené v bode 2/ vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Uznesením sp. zn. 1T 84/11 zo dňa 14. 10. 2011 Okresný súd Zvolen spojil k spoločnému prejednaniu a rozhodnutiu obe vyššie uvedené veci obv. V. A., nar. XX. XX. XXXX s tým, že tieto naďalej budú vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 1T 84/2011.

Na hlavnom pojednávaní na základe vyhlásenia obž. V. A. o svojej vine vo vzťahu ku skutku v bode 2/ rozsudku a to k prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona, samosudca za súhlasu prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen, podľa § 257 Tr. poriadku jeho vyhlásenie prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná, vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody, ako aj dôkazy súvisiace so skutkom uvedeným v bode 1/ rozsudku, vo vzťahu ku ktorému obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v zmysle § 2 ods. 10 Tr. poriadku a zistil skutkový stav tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Skutkový stav je preukazovaný dôkazmi a to výpoveďami obžalovaného, výpoveďou svedka-poškodeného Q. H., výpoveďami svedkov a ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou trestného spisu a to najmä lekárskymi správami a znaleckým posudkom ohľadom zranení poškodeného.

Obžalovaný V. A. poprel spáchanie skutku bod bodom 1/ rozsudku. Na hlavnom pojednávaní dokazoval, že je pravdou, že v čase spáchania skutku bol spolu s kamarátmi a to Q. a V. X., V. H. v cukrárni Fijana v A.. U barmana - poškodeného si objednali tri pívá a on si doobjednal kofolu. Keďže na obsluhu čakali už asi 20-30 minút, Q. X. sa poškodeného opýtal, či na nich nezabudol. Následne asi po 15 minútach poškodený im nápoje priniesol a aspoň od jedného z nich požadoval občiansky preukaz. Z tohto dôvodu on odišiel do auta pre občiansky preukaz a tento ukázal poškodenému. Na to poškodený chcel vidieť občiansky preukaz V. H., ktorý ho u seba nemal. Následne V. X. povedal, že ak im poškodený nechce predať pivo, že idú preč. Pri vstávaní od stola V. H. nechtiac drgol do pohára s pivom, ktoré sa vylialo a pohár sa rozbil. Uvedené poškodeného rozčúlilo a požadoval zaplatenie škody. Obžalovaný mu na to hneď dával 20 €, ktoré však od neho poškodený nevezal. Chytil obžalovaného za rukáv a vyniesol ho von so slovami, že ho vyzýval na férovku, že nikto z nich neodíde, kým mu nebude škoda uhradená. Poškodený na cukrárni zamkol dvere, pričom kamaráti obžalovaného zostali v jej vnútri. Obžalovaný sa poškodenému vytrhol. Potom poškodený niekomu telefonoval a obžalovaný počul slová, že príde sem a urobí s ním poriadok. Von na terase si následne poškodený vyzliekol bundu, chytil obžalovaného za košeľu a triasol ním, čím mu košeľu aj roztrhol. Obžalovaný sa bránil tak, že do poškodeného sotil. Sotil ho do hrude spredu, pričom poškodeného nejako zvrtilo a spadol prednou časťou tela na stôl. Konflikt už ďalej nepokračoval, pretože si medzi nich zastal Š. A., ktorý potom aj chytil poškodeného, aby nepokračoval v napádaní obžalovaného. Aj ostatní hostia, a to aj pani R., následne hovorili, aby prestali a rozišli sa. Potom už obžalovaný s kamarátmi autom z miesta činu odišli. Na hlavnom pojednávaní sa obžalovaný nevedel vyjadriť k tomu, ako ostatní jeho kamaráti sa z cukrárne dostali von, keďže túto poškodený zavrel, resp. kto otvoril na cukrárni dvere. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní ďalej dokazoval, že on mal snahu uhradiť škodu za rozbitý a vyliaty pohár a to tak, že jednak sám dával poškodenému a to ešte vo vnútri cukrárne 20 €, potom tieto peniaze dával aj pani R. a to tiež vo vnútri cukrárne, pretože táto sa na krik prišla do vnútra cukrárne pozrieť a vtedy tejto dával 20 € s tým, aby tieto dala poškodenému, ktoré peniaze ona aj vzala, no neskôr mu ich pri aute, keď už on spolu s kamarátmi odchádzali, vrátila a zároveň obžalovanému povedala, že poškodený je opitý, že nech radšej všetci odídu. Ak aj vo svojej sťažnosti (čl. 13) uviedol, že poškodeného raz udrel päťou, na hlavnom pojednávaní zotrval na tvrdení, že poškodeného len odstrčil. Obžalovaný podotkol, že poškodený bol podgurážený alkoholom, čo usúdil z jeho rozprávania, dychu a tiež z toho, že na nich zabudol s obsluhou.

Svedok - poškodený Q. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v čase spáchania skutku vypomáhal pri obsluhu v cukrárni Fijana. Potvrdil, že jeden zákazník si pri pulte objednal tri pívá a kofolu. Poškodený podotkol, že ich načapovanie trvá určitú dobu, pričom medzitým obslúžil iných zákazníkov. Tento zákazník si následne sadol spolu s ďalšími tromi ku stolu. Potom týmto zákazníkom priniesol pívá, kofolu a požiadal jedného z nich, ktorý vypadal dosť mlado, o predloženie občianskeho preukazu, ktorú požiadavku viac krát zopakoval. Obžalovaný na to opustil cukráreň a o chvíľu sa vrátil aj so svojim občianskym preukazom. Poškodený mu však povedal, že od neho tento preukaz nechcel, že požaduje občiansky preukaz od jeho kamaráta. Na to obžalovaný začal byť agresívny, povedal, že prinesené nápoje nezaplatia. Poškodený preto obžalovaného chytil za plece a požadoval zaplatenie už načapovaných nápojov v zmysle objednávky. Potom jeden z kamarátov obžalovaného povedal, že to piť nebudú a že to ani nezaplatia. V tom poškodený počul ako sa rozbil pohár s pivom, ktorý mali na stole. Na to im povedal, že požaduje teraz zaplatenie aj škody za rozbitý pohár. Keďže obžalovaný s kamarátmi chceli opustiť cukráreň, zatvoril dvere a to z vonku, odkiaľ chcel zavolať políciu. Tento hovor však zrušil, pretože si myslel, že mu škodu zaplatia a sám preto dvere na cukrárni odomkol. Kamaráti obžalovaného odchádzali k motorovému vozidlu ako prvý, pričom obžalovaný vyšiel z cukrárne ako posledný. Aj na terase obžalovaného poškodený vyzýval na zaplatenie škody, na čo mu obžalovaný odpovedal, že nezaplatí a že ak chce, tak uvidí. Na to obžalovaného vyzval na férovku, avšak obžalovaného sa ani nedotkol. Naopak obžalovaný poškodeného udrel do tváre na ľavú stranu. Následkom tohto úderu poškodený spadol na drevenú lavicu a potom cítil aj ďalšie údery, pričom si kryl tvár. Rozdelil ich až Š. A., ktorý ho aj zodvihol zo zeme. Potom obžalovaný aj s kamarátmi odišli autom a on zavolať políciu. Poprel, že by mu obžalovaný už vo vnútri cukrárne bol dával 20 €, pretože ak by to tak bolo, bol by

peniaze vzal a k ničomu by už následne nedošlo. Tiež poprel, že by pani R. V. bola vo vnútri cukrárne, pretože v jej vnútri nikto iný nebol, len obžalovaný s kamarátmi a Š. A.. Poprel aj to, že by bol v tej dobe pod vplyvom alkoholu. Napokon poprel aj to, že by vôbec za niekým v súvislosti s touto trestnou vecou bol a ponúkal mu peniaze za to, ako má vypovedať pred súdom. Ak aj v prípravnom konaní a to pri podaní trestného oznámenia, či lekárovi pri ošetrení uvádzal, že ho napadli viacerí, mal na mysli asi len to, že boli viacerí, pravdou však je, že ho napadol len obžalovaný, pretože ostatní jeho kamaráti išli do vozidla na druhú stranu cesty.

Na hlavnom pojednávaní si žiadnu škodu neuplatnil.

Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil s uplatnenými nárokmi na náhradu škody a to s nárokom Sociálnej poisťovne A. v súvislosti s vyplateným nemocenským poistením poškodenému Q. H. v celkovej sume 98,40 € a s nárokom VŠZP pobočka A. A. z titulu poskytnutých liečebných nákladov v celkovej sume 244,25 € vyššie uvedenému poškodenému Q. H..

Svedkyňa R. F. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v čase spáchania skutku bola aj s V. K. na mieste činu a sedela na terase, na ktorej okrem nich boli ešte pani K., V. a Š. A.. Obžalovaného aj poškodeného pozná len z videnia. Potvrdila, že počula z vnútra cukrárne, že sa niečo rozbilo. Následne z cukrárne vyšli na terasu poškodený a obžalovaný, ktorí sa hádali o rozbitých pohároch a ona bola od nich tak 3-4 metre. Na hlavnom pojednávaní uviedla, že počula, ako poškodený obžalovanému hovoril, že peniaze nechce, že zavolá políciu. Potvrdila, že poškodený chytil obžalovaného za sveter v oblasti pleca a potriasol ním, pričom stále sa hádali o zaplatení škody, ktorú poškodený od obžalovaného pýtal, obžalovanému aj tikal. V čase, keď poškodený chytil obžalovaného za sveter, obžalovaný poškodeného udrel päťou do tváre, čo videla, na čo poškodený spadol na stôl, ktorý sa podlomil tak, že sa na ňom ohli nožičky a na neho spadol obžalovaný. Poškodený sa nevedel postaviť, pričom videla, že ešte v tejto polohe sa tam niečo rozprávali, čo uviesť nevedela. Poškodenému pomáhal zodvihnúť sa Š. A., čím si však na hlavnom pojednávaní nebola istá. Potom obžalovaný s kamarátmi odišli autom. Ďalej uviedla, že keď poškodený spadol na stôl, už útok zo strany obžalovaného nepokračoval. Tiež potvrdila, že poškodený bol v tom čase opitý, čo usúdila z jeho artikulácie a z toho, že ho motalo a každý tam rozprával, že barman má vypité a vtedy vyrýva do hostí. Správal sa neslušne aj k obžalovanému. Aj kamaráti obžalovaného boli podľa nej pod vplyvom alkoholu, pretože boli hlučný, húkali na seba. Poprela, že by ju niekto bol v tejto trestnej veci nejako kontaktoval, ponúkal jej peniaze za to, ako má vypovedať a to ani poškodený.

Svedok V. K. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne ako svedkyňa R. F. a to v tej jej časti výpovede, kedy vypovedala o tom, s kým a kde sedela, ako prišli obžalovaný a jeho kamaráti až do okamihu, kým na terase poškodený do obžalovaného strkal. Ďalej uviedol, že poškodený pri tom, ako sa strkali ešte obžalovanému nadával do cigánov, že chcel obžalovaného aj udrieť avšak obžalovaný tento úder vykryl. Tiež obžalovaný odstrkoval poškodeného od seba, ale keďže poškodený po obžalovanom stále išiel, tak podľa svedka v sebaobrane obžalovaný poškodeného udrel päťou do oblasti pleca. Ak aj v prípravnom konaní vypovedal, že obžalovaný udrel poškodeného päťou do tváre a tiež, že v prípravnom konaní neuvádzal aj útok poškodeného na obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vysvetlil tak, že je to jeho chyba, že to vyšetrovateľovi neuviedol, pričom zotrval na svojich tvrdeniach učiných na hlavnom pojednávaní, t.j., že obžalovaný udrel poškodeného len do pleca a že aj poškodený útočil na obžalovaného, ktorý však jeho úder vykryl. Po údere poškodený išiel do vnútra cukrárne a zamkol, pričom kamaráti obžalovaného boli v jej vnútri a obžalovaný odišiel. Ďalej dokazoval, že poškodený bol podľa jeho názoru opitý. Obžalovaného v čase spáchania skutku videl prvýkrát. Pokiaľ aj na hlavnom pojednávaní obžalovaného oslovoval krstným menom, uvedené vysvetlil tým, že sa s obžalovaným zoznámil po spáchaní skutku cez jeho priateľku a teda keď sa stretnú tak pokecajú. O tejto trestnej veci sa však nerozprávali.

Svedkyňa L. K. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v čase skutku bola na mieste činu a bola teda priamym svedkom konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným. Videla, ako títo stáli na terase oproti sebe, ako obžalovaný chytil poškodeného a strčil ho na stôl. Poškodený pri tom spadol na stôl na chrbát a obžalovaný ho ďalej udieral aj päťou do hrude, pričom nevedela uviesť koľko krát. Poškodený sa pri tom bránil rukami, obžalovaného neudrel. Všetko sa však udialo rýchlo. Svedkyňa spolu s pani V. bola priamo pri stole, na ktorý poškodený spadol. Následne poškodený volal policajtov. Vzhľadom už na odstup času od spáchania skutku si na hlavnom pojednávaní nevedela presne spomenúť, či v tom čase už obžalovaný s kamarátmi odišli, vedela len, že boli viacerí a že odišli autom. Ona sama obom pri konflikte vravela, aby prestali. Dokazovala, že nevidela na poškodenom, že by bol pod vplyvom alkoholu,

pretože by si to bola všimla, keď tohto pozná z cukrárne, do ktorej občas chodí a obžalovaného pozná len z videnia. Na záver uviedla, že pani V. je jej sestra. V prípravnom konaní vypočutá nebola a aj keď sa jej poškodený opýtal, či by išla na súd v tejto trestnej veci vypovedať, o skutku sa s ním a ani so sestrou pani V. nerozprávala. Nevedela na hlavnom pojednávaní vysvetliť, prečo ju ako svedkyňu už v prípravnom konaní pani V. neuviedla.

Svedkyňa P. V. na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola na mieste činu v čase jeho spáchania a to spolu so sestrou L. K., s manželom, pánom K., pani F. a Š. A.. Boli tam však viacerí. Dokazovala, že do cukrárne prišli traja mladí Rómovia, ktorí sa usadili vo vnútri a za nimi prišiel obžalovaný. Počula, ako sa poškodený háda s týmito chlapcami, o čom, uviesť nevedela. Potom z cukrárne vyšiel obžalovaný a za ním poškodený, pričom sa aj na terase hádali a vtedy už počula, ako poškodený obžalovanému tikal a požadoval od neho zaplatenie škody za rozbité poháre a pivo. Obžalovaný poškodeného upozornil aby mu netikal, lebo inak uvidí, na čo poškodený povedal, či to má brať ako vyhrážku, lebo ak áno, nech ide na férovku a pritom si poškodený vyzliekol vestu. Toto obžalovaného rozčúlilo natoľko, že do poškodeného strčil, následkom čoho tento spadol na stôl, ktorý sa pod ním zlomil. Obžalovaný potom ešte udrel poškodeného päšťou do rebier a dal mu aj päšťou na oko. Obžalovaného od poškodeného ona s pánom B. oddelila, čo bolo v čase, keď poškodený ležal na stole a obžalovaný ho udieral. Uviedla, že Š. A. sa len slovne zapájal do tohto konfliktu, iným spôsobom nezasiahol. Pokiaľ pána B. v prípravnom konaní neuviedla, bolo to z dôvodu, že tento hneď po skutku uviedol, že svedčiť nechce a z miesta činu odišiel. Obžalovaný ešte povedal, že ho to mrzí, ale že ho poškodený vytočil a že škodu uhradí. Svedkyňa obžalovanému na to povedala nech to teraz nechá tak a odíde preč a nech sa vráti neskôr škodu uhradiť po tom, čo sa poškodený upokojí. Potom obžalovaný odišiel spolu s kamarátmi, ktorí ho čakali pri aute. Na hlavnom pojednávaní poprela, že by vôbec bola vo vnútri cukrárne. Tiež poprela, že by jej bol vo vnútri cukrárne obžalovaný dával 20 € ako náhradu škody. Svedkyňa ďalej poprela, že by mala v rukách 20 €, ktoré jej mal obžalovaný dávať. Na druhej strane potvrdila, že obžalovaný jej podával 20 € na terase a to už po incidente, ktoré však ona nevzala a povedala mu, aby odišiel preč a nech sa škodu vráti uhradiť neskôr. Určite obžalovanému nehovorila na poškodeného, že takéto veci on robieva a že bol opitý. Ona nepostrehla, že by poškodený bol pod vplyvom alkoholu.

Svedok Š. A. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že dňa 18. 04. 2010 večer prišli do cukrárni Fijana v A. traja mladí chlapci a o chvíľu na to obžalovaný, ktorí si objednali pivo a kofolu. Poškodený ich obslúžil, pričom si od nich pýtal občianske preukazy. Len jeden z nich im občiansky preukaz ukázal, ostatní ich nemali pri sebe. Preto poškodený im nechcel pivo dať a tak sa začali hádať. Na hlavnom pojednávaní ďalej dokazoval, že v čase keď sa obžalovaný s poškodeným začali štrncovať vo vnútri cukrárne, tak spadol pohár, pričom svedok ich všetkých vytlačil von po tom, čo on otvoril dvere cukrárne. Kamaráti obžalovaného na to poskákali do auta a obžalovaný ostal na terase a spolu čakali na policajtov. Na terase sa podľa svedka nikto nebil, len obžalovaný do poškodeného strčil. Potvrdil, že poškodený mal poranené oko, nevedel však svedok uviesť, či z toho, že poškodeného obžalovaný trafil alebo z toho, že spadol na stôl. On sám oboch rozdelil. Poškodený na stôl spadol tvárou a chrbtom k obžalovanému. Dokazoval, že obžalovaný strčil poškodeného do chrbta, pričom on v tom čase stál za obžalovaným. Ak aj v prípravnom konaní vypovedal inak ako na hlavnom pojednávaní, tieto rozpory v jeho výpovedi vysvetlil tým, že to, čo je uvedené v zápisnici o jeho výsluchu v prípravnom konaní (čl. 69) nie je pravdou, že on tak nevypovedal a ak aj zápisnicu podpísal, predtým si ju neprečítal. Na hlavnom pojednávaní ďalej uviedol, že rozpory vysvetliť nevie, že aj medzičasom pozabudol na niektoré skutočnosti. Tiež uviedol, že v tej dobe mal dosť vypité, že niečo si pamätá, niečo nie. V tej dobe značne požíval alkoholické nápoje. Na záver uviedol, že tak obžalovaný ako aj poškodený boli pod vplyvom alkoholu.

Svedok V. X. na hlavnom pojednávaní dokazoval, že obžalovaný je jeho dobrý kamarát. Uviedol, že spolu s Q. X., obžalovaným a V. H. boli v čase skutku na mieste činu. Keď prišli do vnútra cukrárne sadli si za stôl a objednali si. Keď poškodený priniesol nápoje, pýtal si hlavne od V. H. občiansky preukaz a uviedol, že si myslí, že nie sú plnoletí. Podotkol, že poškodený bol podgurážený alkoholom. Tak sa začala hádka, pretože jeho kamaráti nemali občianske preukazy pri sebe. Následne išiel obžalovaný pre svoj občiansky preukaz. Svedok poškodenému povedal, že ak im nápoje nepredá, že odídu, na čo V. H. pri vstávaní od stola nechtiac strčil pohár s pivom a ten sa rozbil. Na to poškodený zamkol dvere, kričal, že zavolá kukláčov. Obžalovaný hovoril, že škodu uhradí. Aj peniaze nechali na stole, svedok sám tieto na stole nechal. Poškodený sa postavil do dverí cukrárne, svedok s ostatnými chceli ísť von a preto poškodeného nejako odsunuli a všetci vyšli na terasu. Poškodený začal vyrývať do obžalovaného, dal si dole aj košeľu s tým, že obžalovaného vyzýval na férovku. Keďže poškodený s vyrývaním neprestal

a útočil na obžalovaného, tento sa bránil tak, že oboma rukami sotil poškodeného medzi stoly von na terase. Pokiaľ sa jeho výpovede nezhodujú s výpoveďou obžalovaného ohľadom peňazí a tiež, že v akom poradí a kedy z cukrárne vyšli a kde, podotkol, že už od spáchania skutku uplynula určitá doba.

Svedok Q. X. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný je jeho kamarát. Ohľadom úvodu svojej výpovede vypovedal zhodne ako svedok V. X., t.j. až do vtedy, kým nezačal slovný konflikt vo vnútri cukrárne medzi obžalovaným a poškodeným. Ďalej uviedol, že najskôr poškodený strčil do obžalovaného a až následne obžalovaný do poškodeného. Poškodený ich troch, obžalovaného ako aj sám seba zavrel v cukrárni, pričom dvere na nej im otvorila jedna pani a vtedy všetci vyšli na terasu. Oni traja išli ku ceste a svedok videl, ako poškodený a obžalovaný do seba strkali. Obžalovaný poškodeného strčil oboma rukami do hrude, následkom čoho poškodený spadol dozadu. Potom k nim prišiel obžalovaný a odišli preč. Dokazoval, že za nápoje chceli zaplatiť a to obžalovaný, avšak poškodený peniaze nevezal. Tiež uviedol, že poškodený bol opitý.

Svedok V. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný je jeho kamarát a tiež zhodne opísal priebeh skutku až do času slovného konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným vo vnútri cukrárne, ako predchádzajúci dvaja svedkovia. Uviedol ďalej, že ako on vstával od stola, rozbil pohár. Obžalovaný však chcel za to zaplatiť 20 €. Poškodený ich však nechcel pustiť von z cukrárne. Obžalovaný spolu s V. X. v tej dobe však už boli na terase a on s Q. X. boli vo vnútri a ich poškodený nechcel pustiť von a to tak, že sa poškodený chytil oboma rukami zárubne, pričom už nevedel na hlavnom pojednávaní uviesť, či dvere boli zavreté alebo nie, a požadoval zaplatenie škody. Poukazoval na to, že poškodený bol pod vplyvom alkoholu. Z cukrárne sa dostali von tak, že svedok dal ruku poškodeného zo zárubne dole, otvoril dvere a tak vyšiel spolu s Q. X. na terasu a išli spolu smerom k vozidlu. Pri tom videl, ako sa poškodený rozbehol ku obžalovanému a vtedy obžalovaný poškodeného oboma rukami sotil do hrude, na čo poškodený spadol chrbtom dozadu medzi stoly. Potom už obžalovaný tiež prišiel k autu a spolu všetci odišli.

Zo znaleckého posudku MUDr. Vladimíra Majeríka, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia chirurgie vyplýva, že poškodený Q. H. utrpel dňa 18. 04. 2010 zranenia a to pomliaždenie tváre vľavo, pomliaždenie ľavej lumbálnej oblasti, otras mozgu, zlomeninu X. rebra vľavo, ktoré zranenia znalec kvalifikoval ako ľahké, vyžadujúce si dobu liečenia ako aj dĺžku pracovnej neschopnosti 14 dní. Ďalej znalec uviedol, že mechanizmus týchto zranení mohol vzniknúť spôsobom opísaným poškodeným s tým, že k otrasu mozgu mohlo dôjsť následkom úderov päšťou do hlavy alebo pádom poškodeného na hlavu, k pomliaždeniu tváre mohlo dôjsť následkom úderu päšťou do oblasti tváre a k pomliaždeniu lumbálnej oblasti mohlo dôjsť následkom pádu na ľavú stranu tela, či kopnutím. K zlomenine rebra mohlo dôjsť následkom pádu poškodeného na hradu stola, schod, či iný tupý predmet, hrudníkom. Znalec ďalej uviedol, že je málo pravdepodobné, aby si takéto zranenia bol spôsobil poškodený sám, pretože daný charakter a typ poranení je typický pre inzult druhej osoby. Vo finančnom vyjadrení znalec bolestné ohodnotil sumou 867,60 €.

V priebehu dokazovania sa súd oboznámil aj s lekárskymi správami ohľadom vyšetrení a zranení utrpенých poškodeným.

Podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, prečinu ublíženia na zdraví sa dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, prečinu výtržníctva sa dopustí ten, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného. Za to sa potrestá odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona, prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi sa dopustí ten, kto neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor, za čo sa potrestá odňatím slobody až na tri roky.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy jednotlivo a v ich súhrne podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom skutkový stav zistil a ustálil, ako je rozvedený vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný spáchanie skutku pod bodom 1/ výroku rozsudku poprel. Obhajoval sa najmä tým, že poškodenému nemohol ublížiť na zdraví, lebo do jeho len sotil. Poukazoval na to, že mal snahu škodu za rozbitý pohár a pivo uhradiť, avšak sám poškodený peniaze nevezal.

Jeho obhajobu v naznačenom smere podľa názoru súdu vyvracajú dôkazy a to výpoveď poškodeného, ktorý podrobne popísal útok obžalovaného na jeho osobu, že obžalovaný ho udrel päšťou do tváre a táto jeho výpoveď je v zhode s výpoveďami svedkov najmä svedkyne P. V., L. K. ako priamych svedkov konania obžalovaného, ktoré potvrdili a videli úder a to nie jeden na telo obžalovaného a tiež aj výpovedí ostatných svedkov R. F., aj svedka Š. A. pri tých jeho výpovediach, ktoré učinil najbližšie ku skutku, ktorí svedkovia taktiež potvrdili, že obžalovaný poškodeného udrel päšťou, následkom čoho poškodený spadol chrbtom na stôl a obhajobu obžalovaného vyvracajú aj listinné dôkazy a to lekárske správy a znalecký posudok, keď poškodený bol ošetrovaný v deň spáchania skutku, následne bol hospitalizovaný dva dni a ktoré dôkazy podporujú výpoveď poškodeného a vyššie uvedených svedkov pokiaľ ide o utrpené zranenia u poškodeného a v zmysle znaleckého posudku aj pokiaľ ide o mechanizmus ich vzniku. Súd poukazuje na to, že v prípade svedkyň pani V. a K. sa jedná o jediné objektívne svedkyne, pretože skutok popísaný svedkami a to kamarátmi obžalovaného V., Q. X. a V. H., V. K. a aj svedkom Š. A. v jeho neskorších výpovediach, súd považoval za účelové s poukazom na priateľský vzťah k obžalovanému, s cieľom napomôcť obžalovanému vyhnúť sa trestnému stíhaniu. V súvislosti s ich výpoveďami na hlavnom pojednávaní súd poukazuje na to, že všetci títo svedkovia, ktorí inak by mali svojimi výpoveďami byť na prospech obhajobe, naopak vypovedali tak rozdielne, že ich súd vyhodnotil ako účelové. Napríklad svedok V. X. vypovedal, že peniaze on sám nechal na stole vo vnútri cukrárne ako náhradu škody, že poškodeného po tom, čo sa rukami opieral o zárubňu dverí nejako odsunuli a všetci traja aj s obžalovaným vyšli von, že poškodený po tom, čo do neho obžalovaný spredu sotil, spadol dozadu, ďalej svedok Q. X. zase vypovedal, že poškodený ich troch a obžalovaného a aj seba zavrel v cukrárni a že dvere na nej im otvorila nejaká žena (ako, keď vo vnútri cukrárne nikto okrem nich a Š. A. nebol, dvere musel poškodený zavrieť zvnútra, keď aj on zostal zavretý v cukrárni a ak nejaká žena ich mala odomknúť, tak ktorá, keď vo vnútri žena nebola, ženy boli len na terase, ale dvere cukrárne boli zavreté zvnútra) a vtedy všetci vyšli na terasu, že chceli zaplatiť, ale že poškodený peniaze nevezal, že obžalovaný poškodeného sotil spredu do hrude a tento spadol dozadu a svedok V. H. vypovedal, že vo vnútri cukrárne zostali len on s Q. X., pričom obžalovaný a V. X. už boli na terase, keď ich z cukrárne poškodený nechcel pustiť von, že on dal ruku poškodeného zo zárubne dole a tak sa dostali s Q. X. von, že obžalovaný sotil poškodeného spredu do hrude a tento spadol chrbtom dozadu, ale v nadväznosti na tieto svedecké výpovede sám obžalovaný vypovedal, že on dával poškodenému peniaze ako náhradu škody, že jeho poškodený vyviedol von a zavrel dvere na cukrárni, pričom svedkovia V. H., Q. a V. X. zostali v jej vnútri, že poškodeného len sotil a to spredu do hrude ale, že tohto nejako zvrtilo a spadol prednou časťou tela na stôl. K výpovedi svedka V. K. súd uvádza, že táto nie je v zhode ani s výpoveďou obžalovaného ani s výpoveďou iných svedkov, keď tento svedok vypovedal rozdielne na hlavnom pojednávaní, kedy už uvádzal len sotenie do pleca zo strany obžalovaného na poškodeného avšak v prípravnom konaní uvádzal úder päšťou do tváre poškodeného, ďalej vypovedal na hlavnom pojednávaní, že útočil poškodený a že obžalovaný len vykrýval jeho údery, pričom nikto z tam prítomných svedkov túto skutočnosť takto neuvádzali, uvádzali len vzájomný slovný konflikt medzi obžalovaným a poškodeným a jeho výpoveď ohľadom toho, kto, ako a kedy vyšiel z cukrárne je úplne v rozpore so všetkými výpoveďami v tomto trestnom konaní. Aj túto výpoveď a to aj s poukazom na to, že svoju výpoveď z prípravného konania na hlavnom pojednávaní zmenil, pričom uviedol, že sa stal kamarátom obžalovaného až po spáchaní skutku, vyhodnotil súd ako účelovú a tak ako už vyššie súd uviedol s cieľom napomôcť obžalovanému. Výpoveď obžalovaného, ktorý na hlavnom pojednávaní tvrdil, že len do poškodeného sotil a to odpredu, že poškodeného nejako zvrtilo a hrudou spadol na stôl, súd s poukazom na zranenia, ktoré poškodený utrpel v zmysle lekárskej správy a záverov znaleckého posudku a aj výpovedí svedkov a to aj kamarátov obžalovaného, ktorí všetci uviedli, že poškodený spadol na chrbát, považoval za účelovú obranu obžalovaného s cieľom vyvinieť sa z trestného stíhania. Ak aj obhajoba poukazovala na výpovede či trestné oznámenie poškodeného a jeho uvádzanie, že bol napadnutý viacerými osobami, súd na druhej strane poukazuje aj na to, že takto poškodený vypovedal preto, že si kryl tvár a preto nevidel koľko osôb ho napadlo, na hlavnom pojednávaní vysvetlil, že pokiaľ to takto uvádzal v prípravnom konaní, tak len mal dojem, že viacerí ho napadli a opäť v tejto súvislosti súd poukazuje na výpovede ostatných svedkov, z ktorých jednoznačne vyplýva len konflikt medzi obžalovaným a poškodeným. Preto na rozdiel od obhajoby mal súd za preukázané, že ku zraneniam u poškodeného došlo a tieto mu boli spôsobené len obžalovaným, resp. v príčinnej súvislosti s jeho konaním. Na záver súd poukazuje na to, že poškodený v prípade, že by mu bola uhradená spôsobená

škoda, by inak nebol mal dôvod na to, aby aj na terase požadoval jej úhradu, ktorú skutočnosť potvrdili svedkovia pani K. aj V..

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd konanie obžalovaného vo vzťahu ku skutku 1/ výroku rozsudku kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, pretože obžalovaný konal v tzv. priamom úmysle a poškodenému ublížil na zdraví a to na mieste verejnosti prístupnom, keď sa dopustil výtržnosti tým, že poškodeného napadol. Vo vzťahu ku skutku 2/ výroku rozsudku, konanie obžalovaného súd kvalifikoval ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona, pretože obžalovaný konal v tzv. priamom úmysle a neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu omamnú látku.

Pri rozhodovaní o treste pre obžalovaného súd vychádzal z ustanovení § 34 ods. 1, 2, 3, 4 Tr. zákona, t.j. zo zásad ukladania trestov. Pri určovaní druhov trestu a ich výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následky tak, ako sú uvedené vyššie, zavinenie, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a osoby obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy.

Obžalovanému priťažovalo, že už bol za trestný čin odsúdený a že spáchal viac trestných činov. Nepoľahčovalo mu nič. V minulosti bol priestupkovo sankcionovaný za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu v roku 2008. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený. Je ženatý, má dve maloleté deti s ktorými spolu s manželkou žije v spoločnej domácnosti a toho času je dlhodobo práceneschopný. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že doposiaľ bol 2 krát súdom potrestaný a to v roku 2001 podmieneným trestom odňatia slobody s nariadením výkonu tohto trestu pre trestný čin podľa § 247 ods. 3 Tr. zákona a v roku 2002 nepodmieneným trestom odňatia slobody pre trestný čin podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona.

Ako druh trestu súd obžalovanému ukladal trest odňatia slobody. Pri prevahe príťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi mohol súd obžalovanému uvedený trest ukladať v rozpätí od 16 mesiacov do 3 rokov. Súd obžalovanému s poukazom aj na tú skutočnosť, že vo vzťahu ku skutku 2/ výroku rozsudku doznať svoju vinu, uložil tento trest na samej spodnej hranici takto upravenej trestnej sadzby. Jeho výkon súd nespojil s okamžitým nástupom do výkonu trestu ale tento podmienenčne odložil s určením skúšobnej doby v trvaní 18 mesiacov. Takto uložený trest súd považoval za primeraný jednak na nápravu obžalovaného, ako aj ochranu spoločnosti a tiež ho považoval za primeraný k okolnostiam a povahe spáchaných trestných činov s prihliadnutím aj na ukladanie úhrnného trestu, t.j. trestu za viac trestných činov.

Keďže poškodený Q. H. na hlavnom pojednávaní náhradu škody nežiadal o tejto súd ani nerozhodoval. Škodu si riadne a včas uplatnili a túto aj špecifikovali poškodení a to Sociálna poisťovňa A. a VŠZP pobočka A. A., o ktorej súd pochybnosti nemal a preto zároveň obžalovanému v rámci adhézneho konania uložil aj povinnosť na jej náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.